

Dosarul nr. 2ra-1569/18

Instanța de fond: Judecătoria Edineț, sediul Central – A. Rusu

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – E. Bejenaru, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Întreprinderea Mixtă
Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă
Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva
Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe
Acțiuni, intervenient accesoriu Ala Plehov cu privire la încasarea despăgubirii de
asigurare, dobânzii de întârziere, penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis
apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat
Asigurări” Societate pe Acțiuni, s-a casat parțial hotărârea din 24 februarie 2017 a
Judecătoriei Edineț, sediul Central,

constată:

La 09 octombrie 2015 Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe
Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎM CA „Grawe Carat Asigurări”
SA) a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva
Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe
Acțiuni (în continuare ÎM CIA „Transelit” SA), intervenient accesoriu Ala Plehov cu
privire la încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de 152 862, 52 lei, penalității în
sumă de 27 362, 38 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 42 064,4 lei și cheltuielilor
de judecată în sumă de 6 668,67 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 20 aprilie 2014 în mun. Chișinău
a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculului „Jaguar XF”, cu n/î
XXXXX și a autovehiculului „Mazda”, cu n/î XXXXX. Vinovat de producerea
accidentului conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02481149
din 20 aprilie 2014 a fost recunoscut conducătorul automobilului „Mazda”, cu n/î
XXXXX Ala Plehov.

Reclamanta a menționat că la momentul producerii accidentului Ala Plehov deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă RCAI 000231950, eliberată de către ÎM CIA „Transelit” SA. În temeiul contractelor de asigurare a vehiculelor terestre nr. AC 130447/CH din 25 august 2013, a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 348 495 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2621 din 10 iunie 2014.

Reclamanta a mai indicat că în scopul valorificării posibilității de restituire benevolă a despăgubirii de asigurare achitate, s-a adresat prin pretenția nr. 1080/14 din 31 iulie 2014 către ÎM CIA „Transelit” SA, care, drept răspuns a transferat suma de 195 632,47 lei. Astfel, ÎM CIA „Transelit” SA în calitate de asigurător de răspundere civilă auto al persoanei vinovate de producerea accidentului rutier, mai datorează reclamantei suma de 152 862,53 lei.

Reclamanta a mai menționat că potrivit avizului de recepție ÎM CIA „Transelit” SA la 05 august 2014 a recepționat pretenția nr. 1080/14 din 31 iulie 2014 prin care i s-a oferit un termen de 15 zile pentru achitarea benevolă a sumei de asigurare pasibilă de restituire, scadentă pentru plata despăgubirii de asigurare survenit la data de 20 august 2014, din momentul dat urmează să fie calculată penalitatea, astfel, penalitatea constituind 27 362, 38 lei. Totodată, ÎM CIA „Transelit” SA începând cu data de 20 august 2014 este în întârziere cu plata despăgubirii de asigurare, deci, până la 01 martie 2016 urmează să fie încasată și dobânda de întârziere care constituie 42 064, 42 lei.

Prin hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA. (f.d.222, 227-230, vol.I)

Prin decizia din 22 august 2017 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, s-a menținut hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central. (f.d. 54, 55-58, vol.I)

Prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, s-a casat decizia instanței de apel din 22 august 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată. (f.d. 88, 94, vol.II)

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, s-a casat parțial hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central, în partea încasării despăgubirii de asigurare în sumă de 152 862, 53 lei și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre. S-a admis cererea ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în partea încasării despăgubirii de asigurare în sumă de 152 862, 53 lei. S-a încasat de la ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA despăgubirea de asigurare în sumă de 152 862, 53 lei și taxa de stat în sumă de 4 939 lei, în rest hotărârea primei instanței s-a menținut. (f.d. 111-112, 113-135, vol.II)

La 20 iunie 2018, 06 noiembrie 2018 ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs și supliment la recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei, cu menținerea hotărârii din 24 februarie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central. (f.d.154-158,182-183, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material și procedural. Instanța de apel la întocmirea deciziei nu a respectat

prevederile art.241 alin.(5) și (6) Cod de procedură civilă. Mai mult ca atât, instanța de apel prin decizia sa nu a indicat concret în ce parte s-a casat și menținut hotărârea instanței de fond, ceea ce se echivalează cu nemotivarea deciziei. Totodată, instanța de apel nu a cercetat în ședință dovezile scrise și nici nu le-a consemnat în procesul verbal, deci au fost puse la baza deciziei probe necercetate și neverificate în modul cuvenit.

La 03 august 2018 ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de ÎM CIA „Transelit” SA să fie considerată inadmisibilă. (f.d. 164-168, vol.II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 24 aprilie 2018, recursul declarat la 20 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că ÎM CIA „Transelit” SA a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă ÎM CIA „Transelit” SA, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas